

Arrest

nr. 317 303 van 26 november 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 16 februari 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 oktober 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 6 november 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 31 maart 1999 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) weigerde op 4 augustus 1999 het verzoek om internationale bescherming in te willigen.

1.3. Verzoekster diende op 21 maart 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.4. De commissaris-generaal nam op 24 juli 2019 de beslissing waarbij verzoeksters tweede verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond wordt afgewezen. Verzoekster stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.5. Bij arrest nr. 232 846 van 19 februari 2020 verwierp de Raad het beroep dat verzoekster instelde tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 24 juli 2019.

1.6. Op 18 november 2020 diende verzoekster een derde verzoek om internationale bescherming in.

1.7. De commissaris-generaal nam op 2 maart 2021 de beslissing waarbij verzoeksters derde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard. Verzoekster stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.8. Verzoekster diende, via een op 18 augustus 2021, gedateerd schrijven een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.9. Bij arrest nr. 260 762 van 16 september 2021 verwierp de Raad het beroep dat verzoekster instelde tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 2 maart 2021.

1.10. Verzoekster diende op 7 juli 2022 een vierde verzoek om internationale bescherming in.

1.11. De commissaris-generaal nam op 26 september 2022 de beslissing waarbij verzoeksters vierde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard. Verzoekster stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.12. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 21 oktober 2022 de beslissing waarbij verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf, met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, onontvankelijk wordt verklaard. Verzoekster stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.13. Op 7 november 2022 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekster stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.14. Bij arresten met nrs. 284 987 en 284 989 van 16 februari 2023 verwierp de Raad de beroepen gericht tegen de beslissingen van 21 oktober 2022 en van 7 november 2022.

1.15. De Raad verwierp bij arrest nr. 285 477 van 28 februari 2023 het beroep dat verzoekster instelde tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 26 september 2022.

1.16. Verzoekster diende op 3 juli 2023 een vijfde verzoek om internationale bescherming in.

1.17. De commissaris-generaal nam op 27 juli 2023 de beslissing waarbij verzoeksters vijfde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard.

1.18. Op 4 oktober 2023 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende zending van 9 oktober 2023, ter kennis werd gebracht vormt de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verzoekster stelt het volgende omtrent de tijdigheid van het ingestelde beroep:

“Overeenkomstig artikel 39/57, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep gericht is.

Artikel 39/57, § 2, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen : 1° (...); 2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst; 3° (...); 4° (...). (...)”

De bestreden beslissing dateert van 4 oktober 2023. De bestreden beslissing zou vervolgens - zo blijkt uit het administratief dossier - per aangetekende brief van 9 oktober 2023 gericht zijn aan het adres te 2140 Borgerhout (Antwerpen), [...]. Door verzoekster werd de bestreden beslissing niet ontvangen. De aangetekende brief heeft verzoekster ook niet bereikt. Via de “Track&Trace” dienst van Bpost kan de aangetekende zending niet worden teruggevonden (stuk 3), hetgeen dit bevestig[t].

Hieruit blijkt het tegenbewijs dat verzoeker vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd kennis kon nemen van de bestreden beslissing. Minstens, wijst verzoeker op het bestaan van overmacht. Verzoeker wijst nadrukkelijk op bovenvermelde elementen waaruit deze overmachtssituatie blijkt.”

2.2. Verweerder repliceert als volgt:

“Het verzoekschrift werd laattijdig ingediend en is bijgevolg onontvankelijk ratione temporis.

Overeenkomstig art. 39/57, §1 van de Vreemdelingenwet kan een beroep tot nietigverklaring worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep is gericht.

In casu is het verzoekschrift tot nietigverklaring gericht tegen de beslissing van 04.10.2023 tot bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinqies), ter kennis gebracht aan verzoeker op 09.10.2023. De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht (artikel 39/57, §1 van de Vreemdelingenwet). De laatste nuttige dag voor het indienen van het huidige verzoekschrift betrof derhalve vrijdag 10.11.2023. Het beroep werd echter laattijdig ingediend op 16.02.2024.”

2.3. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoekster in het raam van haar vijfde verzoek om internationale bescherming, overeenkomstig artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet, woonplaats-keuze deed op het adres te Borgerhout waar zij woonachtig is.

Artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, is elke kennisgeving geldig wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kan de kennisgeving ook geldig worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeniswijze.”

De Raad stelt vast dat uit de hem voorgelegde stukken – meer specifiek uit een door de postdiensten afgestempeld document – duidelijk blijkt dat de bestreden beslissing op 9 oktober 2023 aangetekend werd verzonden naar het adres waar verzoekster woonplaatskeuze deed.

Gelet op artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet dient te worden aangenomen dat verzoekster de bestreden beslissing heeft ontvangen op donderdag 12 oktober 2023. De beroepstermijn van dertig dagen verstreek derhalve op 10 november 2023. Verzoekster heeft haar beroep evenwel pas ingesteld op 16 februari 2024.

Verzoeksters betoog dat ze de bestreden beslissing niet heeft ontvangen en dat via de “Track&Trace” dienst van Bpost geen aangetekende zending kan worden teruggevonden, laat de Raad niet toe te oordelen dat er geen geldige kennisgeving gebeurde of dat er zich enige vorm van overmacht voordeed waardoor verzoekster geen kennis kon nemen van de bestreden beslissing.

Het beroep is manifest laattijdig en bijgevolg onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend
vieren-twintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK